

Beestenboel

Een domme dromedaris	B7	E
Sjokte eens door de woestijn	B7	E
Hij liep daar wat te dromen	B7	E
In de warme zonneshij	B7	E
Te laat zag hij de afgrond	A	E
Het was zijn eigen schuld	A	E
Hij stortte in de diepte	A	E
En viel zichzelf een bult	A	E
Die domme dromedaris	B7	E
Zei: 'Dat scheelde echt niet veel!	B7	E
Maar alles heeft een voordeel	B7	E
Voortaan ben ik kameel!	B7	E
Een pad met dertien wratten	B7	E
Kroop eens langs de autoweg	B7	E
Toen zat daar een mugje	B7	E
Wat een lekker hapje zeg!	B7	E
De pad liep hup de weg op	A	E
En keek niet om zich heen	A	E
Te laat zag hij de auto	A	E
Die reed dwars over hem heen	A	E
'Geen nood', zei toen dat beestje	B7	E
Ik was toch al een pad	B7	E
En wie hoort het verschil nu als ik zeg:	B7	E
Dag, ik ben een plat?	B7	E
Een schimmel was aan 't trainen	B7	E
Door de wei in volle draf	B7	E
Helaas was hij vergeten	B7	E
Hoe vol plassen het daar lag	B7	E
Het paard begon te zwieren	A	E
Hij struikelde, gleed uit	A	E
De modder hing in slierten	A	E
In zijn haren, op zijn huid	A	E
Toen de schimmel weer t'rug rechtstond	B7	E
Bekeek hij zichzelf en ja	B7	E
Er was geen paard meer over	B7	E
Maar enkel nog een zebra	B7	E
Dus wie je dan ook denkt te zijn	A	E
't Maakt eigenlijk geen verschil	A	E
Zolang je maar onthoudt	A	E
Dat je zijn kunt wie je wilt	B7	E